

MAITASUN-JOPU

Oi, zein eder udan lorak baratzean,
 ¡zarrak zeruan, basoan zugatzak!
 Oi, zein dan geigarri itxaso zabala
 ma damotsonean illargi aratzak!

Zeure aintza, Jauna, dabe abestuten
 zeru ta lurak iñoiz eten-gabe;
 Zeuk ipiñitako mugak gordeten dauz
 itxasoak bizi ta apartsu, naiz bare.

Zergaitik gizonak zure Legea austen?
 Geien zor dautzunak, zergaitik saltzen zau?
 Zeuk aukeramena emon zeuntsolako?
 Orra ba, ene Jaun, ar nire almen au!

Oba dot jopu izan, maitasun-jopua,
 zeure kaltez ogen egin baiño, Jauna.
 Gaurgeroz jopu naz; tori almen oro.
 Joputz-lokarria bedi maitasuna!

OIU • MINA

Itxas gora eguzkia;
 gorritu dauz kukutzak.
 Ama maite, begi-eder,
 sutu, arren, biotzak.

Otz-otz dago bizitz-ludi.
 Zuk ezik, nok berotu?
 Sagastiak laru ta igar,
 nok ostera loratu?

O/u-minka gizadia,
 peitu yako zoriona;
 Zuganantza begi biak,
 goibel dago gizona.

Bial, otoi, guregana
 zeru goiko argia;
 maite-izpiz *dardaraztu*
 gogo-barne lezea.

Edur-meta dirudi-ta,
 arren, bero egizu.
 Karmel-lora: gizonaren
 Ama zara; ez aitzu!

EZER BAINO LEN SORTUA

[No_{ndüm} er_{ani} abyssí et ego iam concepta eram
 Esak., 8, 24)

Aita, Seme ta Arnasa done,
 Irutasuna *or* datza;
 baiña iru Notin autortu arren,
 Jaungoiko bakar bakoitza;
 maite-korapil estuz baturik,
 betikoz dabe bizitza.

Oi, zador ezin
 ulertu!

Ezer ez goian, ezer ez bean,
 Jaunak arnasa bakarrik.
 Betiraunaren sabel sakona
 ezkutuz zegon astunik,